

Báger Gusztáv

Gúzsba kötöten

Nagy László emlékére

Belül vagyunk, kívül is összekötve.
Külső mozgások rengései belsően.
Terjeszkednek a megtépett életig.

A gondolatok régi gyűródések.
Jövők rejtélyei is ott lapulnak,
Ahol üresen tátognak még rések.

A nézés: véletlen fönnakadások.
Az egyik nagyít, a másik kicsinyít.
Előbbi rövid-, társas távollátók.

Az álmok rideg, kergető katonák.
Ugrálni akarnak éjjeleken át.
Ezt a parancsnoknak szajkózva mondják.

Én lehetek így. A költészet soha!
Föl-le hullámbzásban örökké táncol
A tavaszi kert virágzó illata.

BÁGER GUSZTÁV (1938) költő, közgazdász, egyetemi tanár.

Egyik-Másik oldalak

Egyetemes igazságok

Az Egyik egy folyóirat.
A Másik egy Más mint Olyan –
Két szemnek kell olvasnia.

A vers fölöttünk áll, ha jó.
Nincs alantas üzenete.
Mindenkinek jó tájoló.

Már negyvenszer szóla Ítész:
„Közlés: egy ponttal botlott el.”
Futó, cél előtt, ideérsz.

Nem múlnak el, inkább jönnek.
Azok a daráló idők,
Amikor egy ponttal ölnek.

Közép-európai mozaik

XX. század

Szép iker-ország: részekre fölszeletelt.
Állampolgárság: mozgó és határfüggő.
Mély-népi fölkelés: leverett forradalom.
Történelmi emlékezet: kesergő múlt.
Egyházi nevelés: csak állami program.
Nemzeti kultúra: válogatott népdal.
Tudomány, költészet: szekértáborok.
Agrárszféra: bűn alá rekesztett humusz.
Távoli jövőkép: hit, remény, szeretet.
Álom és valóság: állam és távolság.

Szeptemberi elégia

Kicseng a nyár

A madárfütytös szabadban,
Sátoros misék kinyílt hangján
Futtatja kicsengését a nyár.

Arcomon a megfakult hűség járma
Kertek fájdalmas, csillámló láza.
Füvek helyén a forró járda.

Ernyőkön ejtőzve a rezignált légben,
Tömény, ihatatlan esők a vérben.
Csak bambul a sok sárga levél.

Új, belső mérlegelés motivál.
Eltűnni indul a szűzi világ.
Skorpiókon tapos az őszi est.

És mégis újra felvillan
Milliónyi gömb nászából
Gyémántszikra és a szellem-atom.